

**DYREKTYWA RADY
z dnia 29 czerwca 1976 r.**

**zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych,
wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia
działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie**

(76/580/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 57 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie³, w celu ułatwienia podejmowania i prowadzenia wspomnianej działalności zniósła niektóre rozbieżności pomiędzy ustawodawstwami krajowymi; zapewniła ona właściwą ochronę ubezpieczonym i osobom trzecim we wszystkich Państwach Członkowskich, a jednocześnie umożliwiła skoordynowanie przepisów w szczególności dotyczących gwarancji finansowych wymaganych od towarzystw ubezpieczeniowych;

na mocy powyższej dyrektywy, minimalny fundusz gwarancyjny wymagany przez każde Państwo Członkowskie od wszystkich towarzystw ubezpieczeniowych, których centrale znajdują się na jego terytorium, nie może być niższy od pewnych kwot, wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych określonych w dyrektywie;

jednostka rozliczeniowa zostaje również określona w celu ustalenia wartości dochodu z tytułu udziału w niektórych towarzystwach ubezpieczeń wzajemnych, poniżej której dyrektywa nie ma zastosowania;

do celów niniejszej dyrektywy "jednostka rozliczeniowa" oznacza jednostkę określoną w art. 4 Protokołu w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego; opierając się na tym określeniu przeliczenie kwot wymienionych w dyrektywie na waluty krajowe prowadziłoby do zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami, których centrale umiejscowione są w różnych Państwach Członkowskich;

decyzją 75/250/EWG⁴ z dnia 21 kwietnia 1975 r. Rada określiła europejską jednostkę rozrachunkową odzwierciedlającą przeciętną wartość zmian wszystkich walut Państw Członkowskich; kurs przeliczeniowy każdej waluty wobec tej jednostki rozliczeniowej ustalany jest automatycznie poprzez odniesienie do dziennych notowań na rynkach walutowych; korzystanie z europejskiej jednostki rozrachunkowej ustawia towarzystwa ubezpieczeniowe na tej samej płaszczyźnie konkurencji;

art. 4 wspomnianego wyżej Protokołu zostaje poddany rewizji; na mocy decyzji z dnia 18 marca 1975 r. Rady Gubernatorów EBI, Bank korzysta z europejskiej jednostki rozrachunkowej, określonej decyzją Rady 75/250/EWG;

niedługo później, dnia 18 grudnia 1975 r., Komisja, decyzją nr 3289/75/EWWiS, przyjęła za jednomyślną zgodą Rady europejską jednostkę rozrachunkową do celów stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali;

wartość europejskiej jednostki rozrachunkowej w walucie każdego Państwa Członkowskiego ustalana jest codziennie; stosując tę dyrektywę należy również ustalić dzień odniesienia;

jednakże, w poszczególnych Państwach Członkowskich wprowadzenie europejskiej jednostki rozrachunkowej mogłoby prowadzić do zmniejszenia, w przeliczeniu na walutę krajową, kwot wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych ujętych w dyrektywie; zmniejszenie kwot mogłoby doprowadzić do porównywalnego zmniejszenia ochrony, jaką obecnie objęte są strony ubezpieczone poprzez minimalny fundusz gwarancyjny; wspomniane kwoty powinny być poddawane ocenie co dwa lata; należy spodziewać się, że w wyniku tej oceny rozważane kwoty zostaną zmienione; w tych warunkach w niektórych Państwach Członkowskich w obliczu zmniejszenia się kwot wyrażonych w walucie krajowej mogłyby szybko nastąpić dalsze dostosowania; wprowadzenie kolejnych środków wywołałoby trudności w przedsiębiorstwach i organach nadzorczych; w związku z powyższym kwoty te powinny być utrzymywane na poziomie, który mógłby zostać osiągnięty na podstawie kursu przeliczeniowego stosowanego przed wprowadzeniem europejskiej jednostki rozrachunkowej, o ile poziom ten jest wyższy od europejskiej jednostki rozrachunkowej, aż do chwili oceny kwot określonych dyrektywą 73/239/EWG;

zmiany sytuacji gospodarczej i monetarnej Wspólnoty uzasadniają badanie tych kwot w regularnych odstępach czasu,

PRZYJMUJE

NINIEJSZĄ

DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. W dyrektywie 73/239/EWG art. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:

"a) "jednostka rozliczeniowa" oznacza europejską jednostkę rozrachunkową (EUA) jak określono decyzją Komisji 3289/75/EWWiS⁵. W każdym przypadku, gdy niniejsza dyrektywa powołuje się na jednostkę rozliczeniową, jako wartość przeliczenia w walucie krajowej, corocznie od 31 grudnia, przyjmuje się wartość z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego październik, w którym wartości przeliczenia europejskiej jednostki rozrachunkowej dostępne będą we wszystkich walutach wspólnotowych;"

2. Następującą uwagę dodaje się jako przypis dolny do strony, na której znajduje się art. 5 dyrektywy 73/239/EWG:

"1 Dz.U. nr L 327 z 19.12.1975, str. 4."

Artykuł 2

Jako środek przejściowy do czasu pierwszej zmiany kwot wyrażonych w jednostkach rozliczeniowych określonych przez dyrektywę 73/239/EWG, kwoty wyrażone w walutach krajowych do celów przeliczenia na jednostki rozliczeniowe w rozumieniu art. 5 lit. a), nie są niższe niż te otrzymane zgodnie z kursem przeliczeniowym stosowanym do jednostek rozliczeniowych przed przyjęciem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Co dwa lata Rada, działając na wniosek Komisji, dokonuje oceny i - jeżeli to niezbędne - zmienia kwoty wyrażone w jednostkach rozliczeniowych w dyrektywie 73/239/EWG, uwzględniając zmiany sytuacji ekonomicznej i monetarnej Wspólnoty.

Artykuł 4

Przepisy prawa krajowego zmienione zgodnie z niniejszą dyrektywą stosuje się od dnia 31 grudnia 1976 r.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 29 czerwca 1976 r.

W imieniu Rady
G. THORN
Przewodniczący

¹ Dz.U. nr C 28 z 9.2.1976, str. 16.

² Dz.U. nr C 35 z 16.2.1976, str. 17.

³ Dz.U. nr L 228 z 16.8.1973, str. 3.

⁴ Dz.U. nr L 104, z 24.4.1975, str. 35.

⁵ Dz.U. nr L 327, z 19.12.1975, str. 4.